

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยว
ภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชนตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย
THE DEVELOPMENT OF TRAINING CURRICULUM USING CHINESE
COMMUNICATIVE APPROACH FOR PRIVATE SECTOR TOURISM BUSINESS
OF ENTREPRENEUR IN NORTHERN BORDER CHIANGRAI PROVINCES

นิสริน หวังตักวาทิน¹ และ หลิน ฉายจวิน²

Nisareen Wangtakwadeen¹ and Lin Caijun²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น เพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน โดยใช้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยและพัฒนา ซึ่งแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็นการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย และ ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาสาสมัครที่เป็นผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชนตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย จำนวน 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.5/87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.68 กลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางความรู้และทักษะด้านการใช้ภาษาจีน หลังการฝึกอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย มีค่าขนาดของผลเท่ากับ 4.18 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าขนาดอิทธิพลเท่ากับ 6.19 ตลอดจนพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นอยู่ในระดับสูงที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62

คำสำคัญ : หลักสูตรฝึกอบรม, ภาษาจีน, ผู้ประกอบการ

¹บทความวิจัยเรื่องนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงรายตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย ซึ่งได้รับการสนับสนุนจาก ศูนย์วิจัยนวัตกรรมสังคมเชิงพื้นที่ (Area-based-Social Innovation Research Center (Ab-SIRC) สำนักวิชานวัตกรรมสังคม มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

¹อาจารย์ ดร. นิสริน หวังตักวาทิน อาจารย์ประจำสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

²อาจารย์ หลิน ฉายจวิน อาจารย์ประจำสำนักวิชาจีนวิทยา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ABSTRACT

This research aimed to develop and evaluate the quality of training curriculum using Chinese communicative approach for private sector tourism business of entrepreneur in Northern border Chiang Rai province. The research methodology applied in this study was based on the Research and Development method which was divided into two phases: 1) the needs analysis of tourism business of entrepreneur, and 2) the development and evaluation of an effectiveness of training curriculum using Chinese communicative approach. The samples were 50 volunteers business of entrepreneur in Northern border Chiang Rai province. The research instruments used for collecting data were the developed training curriculum. The research results revealed that the developed training program reached the efficiency (E1/E2) at 83.50/87.00 which was in conformity with the established requirement of 80/80, and had the effectiveness index (E.I) of 0.68. Moreover, it was found that the business of entrepreneur participating in the training curriculum increased their knowledge and skills of using Chinese communicative approach for private sector tourism business before training curriculum implication at the .05 level of statistical significance. The developed training curriculum had a very large effect size ($d=4.18$) on their knowledge and skills. Furthermore, they increased their self-awareness toward using Chinese communicative before operation at the 0.05 level of statistical significance. The developed training curriculum had a very large effect size on their self- awareness ($d=6.19$). Finally, their satisfaction toward training curriculum in overall was found at the highest level ($\bar{X} =4.62$).

Keywords : training curriculum, Chinese, entrepreneur

บทนำ

การจัดการศึกษาอาชีพในปัจจุบันมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการพัฒนาประชากรของประเทศ ให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการประกอบอาชีพ การฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยกิจกรรมสั้นๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทักษะและความชำนาญในการปฏิบัติงาน ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรมไม่ยาวนาน เน้นให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถฝึกปฏิบัติในเรื่องที่เข้าอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุได้ตามวัตถุประสงค์ของการอบรมที่จัดขึ้น กริช อัมโภชน์ (2545 : 2)

หลักสูตรภาษาจีนเพื่อวิชาชีพเป็นหลักสูตรที่คณะวิจัยพัฒนาขึ้น เพื่อให้ใช้ฝึกอบรมวิชาชีพ ให้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนที่ประสงค์จะนำความรู้

ความชำนาญที่ได้รับไปประกอบอาชีพ การติดต่อสื่อสารเป็นเครื่องมือพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการพัฒนาตามกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้การติดต่อของมนุษย์มีความจำเป็นมากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันภาษาจีนเข้ามามีบทบาทที่สำคัญต่อคนไทยและทุกชาติทั่วโลก Richard. (2008 : 19) ภาษาจีนเป็นภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่งที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมาก เนื่องจากปัจจุบันประเทศจีนมีบทบาทสำคัญมากในด้านการค้าและเศรษฐกิจ อีกทั้งยังมีการร่วมลงทุนในธุรกิจต่างๆ ระหว่างไทยและจีนเพิ่มมากขึ้น ประพิน มโนมัยพิบูลย์.(2548)

จากอดีตที่ผ่านมาพบว่าด้านธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีความเฟื่องฟูขึ้นเรื่อยๆ และกลายเป็นธุรกิจที่สร้างรายได้หลักให้กับประเทศ จะเห็น

ได้ว่ามีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางมาท่องเที่ยวที่ประเทศไทย มีจำนวนที่เพิ่มขึ้นทุกๆ ปี

ปัจจุบันนี้ประเทศไทยกำลังเผชิญกับปัญหาในด้านการสื่อสารภาษาจีนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร กล่าวคือ ถึงแม้ว่าผู้ประกอบการจะได้เรียนภาษาจีนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เฉลี่ยสัปดาห์ละประมาณ 3-5 ชั่วโมง ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในเรื่องนี้ วิจิตร ศรีสอาน. (2533) และ สุริพร ไตรจันทร์. (2557 :195 -196) ได้ระบุว่าในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้น หากมีการสอนภาษาอย่างต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาติดต่อกัน ก็จะสามารถใช้ภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่กลับฟังภาษาจีนเกือบไม่รู้เรื่อง พูดภาษาจีนได้น้อยหรือแทบไม่ได้ความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาที่ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ รู้ศัพท์น้อยและไม่สามารถพูดภาษาจีนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) ได้ศึกษา สภาพปัญหาการใช้ภาษาในประเทศไทย ซึ่งพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากผู้ประกอบการที่ขาดประสิทธิภาพ ดังนั้นเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาคุณภาพการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ของการใช้ภาษา ในแหล่งเขตเศรษฐกิจเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยว และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารต่อไป มีผู้สนใจจำนวนหนึ่งต้องการฝึกอบรมหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารโดยเฉพาะดังแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรงานวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อให้ผู้สนใจประกอบอาชีพหลักในรูปแบบธุรกิจและให้ผู้เข้ารับการอบรมนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่างๆ หรือเป็นแนวทางการจัดการศึกษาของผู้เรียนทั้งในระบบและนอกระบบ รวมทั้งผู้ที่สนใจต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคเอกชนตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย

2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย

3. เพื่อประเมินคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงรายที่พัฒนาขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (R&D : Research and development) โดยมุ่งพัฒนาและประเมินคุณภาพของหลักสูตรการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน

การดำเนินการในขั้นตอนนี้เป็นการศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาและความจำเป็นด้านการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน

1.1 กำหนดขอบเขตเนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร

1.2 ศึกษาความต้องการฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน

1.3 ศึกษาการตระหนักรู้ความรู้อและทักษะด้านการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน

ระยะที่ 2 การพัฒนาและประเมินหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน

การดำเนินการในระยะที่ 2 นี้เป็นกระบวนการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตรด้านภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

2.1 การออกแบบหลักสูตร เป็นขั้นตอนการกำหนดกรอบและโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารพื้นฐานทั้งหมดซึ่งประกอบไปด้วย การวางเป้าหมายและกำหนดวัตถุประสงค์ การกำหนดเนื้อหาสาระหลักของหลักสูตร การกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้และการดำเนินการตลอดจนการกำหนดแนวทางการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้ ทั้งนี้โครงสร้างของหลักสูตรที่ได้จะผ่านกระบวนการตรวจสอบคุณภาพ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความตรงเชิงเนื้อหา 2) ความสอดคล้องของหลักสูตร และ 3) ความเหมาะสมของหลักสูตร

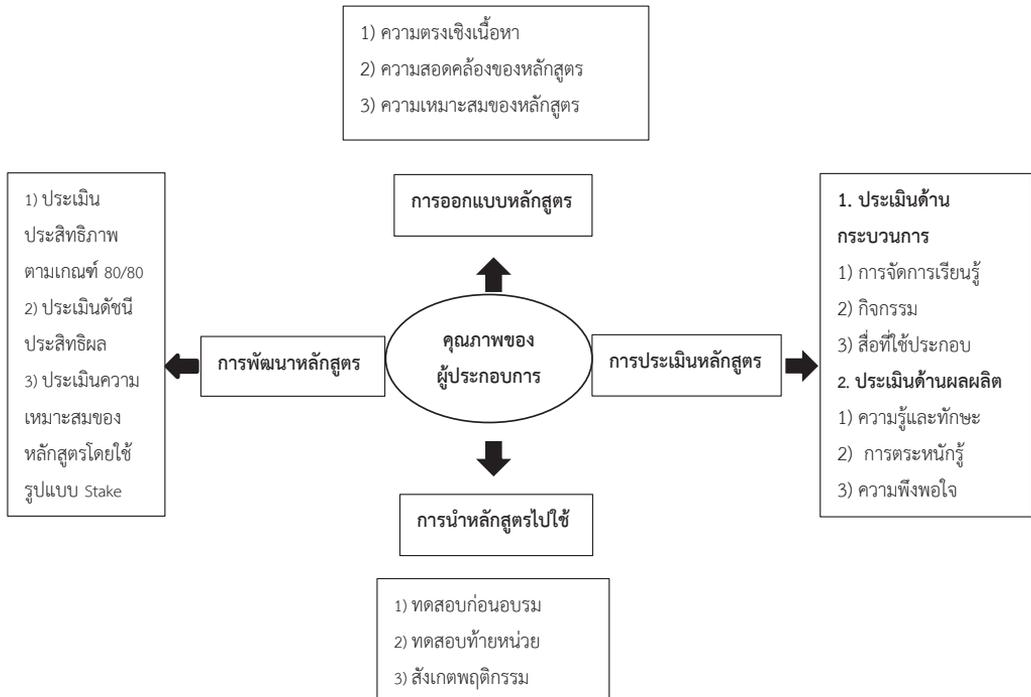
2.2 การพัฒนาหลักสูตร เป็นขั้นตอนการจัดทำรายละเอียดของหลักสูตรให้เป็นไปตามโครงสร้างของหลักสูตรที่ออกแบบขึ้น ประกอบด้วย การสร้างเนื้อหาและหน่วยการเรียนรู้ของหลักสูตร การจัดทำสื่อประกอบของหลักสูตร การจัดทำแผนและเอกสารประกอบหลักสูตร และการประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ก่อนนำหลักสูตรไปใช้ โดยเมื่อได้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นแล้ว จึงนำไปประเมินคุณภาพ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ประเมินประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ประเมินดัชนี

ประสิทธิผล และ 3) ประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรก่อนนำไปใช้จริงโดยใช้รูปแบบการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของ Stake (1975)

2.3 การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นและผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้ ได้แก่ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชนจำนวน 50 คน วิธีการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนนี้ประกอบด้วย การสร้างความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และการปฏิบัติงาน การประเมินความรู้และทักษะด้านการใช้ภาษาจีนของกลุ่มตัวอย่างหรือผู้เข้าอบรมก่อนฝึกอบรม การดำเนินการฝึกอบรมโดยใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นกับผู้เข้าอบรม ตลอดจนการประเมินพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของผู้เข้าอบรมระหว่างฝึกอบรม โดยใช้วิธีการประเมินผลตามสภาพจริงและการทดสอบท้ายหน่วยการเรียนรู้

2.4 การประเมินหลักสูตร เป็นการประเมินหลักสูตรหลังจากนำหลักสูตรไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ใช้ได้ประยุกต์มาจากรูปแบบการประเมินของ Stufflebeam (1971) ได้แก่ CIPP Model โดยมีมิติในการประเมิน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ทั้งนี้ในขั้นที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรได้มีการประเมินหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนนำไปใช้แล้ว 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท (Context) และด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จึงเป็นการประเมินหลังการนำหลักสูตรไปใช้ในอีก 2 ด้าน คือ 1) ด้านกระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การประเมินวิธีการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมที่ใช้และสื่อที่ใช้ประกอบ และ 2) ด้านผลผลิต (Product) ประกอบด้วย การประเมินความรู้และทักษะด้านภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร การตระหนักรู้ และความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ดังสรุปผลวิธีดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2 ได้วางแผนภูมินำเสนอต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 สรุปวิธีดำเนินการวิจัยในระยะที่ 2

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นเพื่อนำไปพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย มีดังต่อไปนี้

1. ด้านสภาพปัญหาและความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการท่องเที่ยวภาคธุรกิจท่องเที่ยวภาคเอกชน ตามแนวชายแดนเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดเชียงรายโดยส่วนใหญ่ มีการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพียงร้อยละ 13.70 เท่านั้น ส่วนอีกร้อยละ 85.30 ไม่สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารได้อย่างชัดเจนของผู้ที่ต้องการสื่อสารและรับสารเนื่องจากสภาวะการขาดทักษะความรู้ ความเข้าใจใน

ระดับพื้นฐาน ($\bar{X} < 50$) โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการระบบเสียงของผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่พบว่าได้คะแนนเฉลี่ยเพียงร้อยละ 14.40 ส่งผลให้การสื่อสารไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร รองลงมาได้แก่ ด้านระบบคำเฉพาะในการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 45.20$) ด้านไวยากรณ์พื้นฐาน ($\bar{X} = 25.50$) และด้านวัฒนธรรมของชนชาติจีน ($\bar{X} = 14.90$) จากตัวเลขดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการพัฒนาความรู้และทักษะด้านภาษาจีนพื้นฐานของผู้ประกอบการท่องเที่ยว เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งและสมควรได้รับการพัฒนาอย่างเร่งด่วน สอดคล้องกับผลการสำรวจความต้องการฝึกอบรมด้านการใช้ภาษาจีนพบว่าผู้ประกอบการท่องเที่ยวมีความต้องการพัฒนาคุณภาพของตนเองด้านการใช้ภาษาจีน โดยการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ประกอบการท่องเที่ยวมีความต้องการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยมีความต้องการฝึกอบรมความรู้และทักษะด้านระบบคำเฉพาะ

มากกว่าด้านอื่นๆ ($\bar{X} = 3.91$) รองลงมาได้แก่ ด้านด้าน
 ไวยากรณ์พื้นฐาน ($\bar{X} = 3.87$) ด้านระบบเสียง ($\bar{X} =$
 3.80) และด้านวัฒนธรรมของชนชาติจีน ($\bar{X} = 3.73$)

2. ด้านการประเมินหลักสูตรฝึกอบรม
 ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้น โดยพิจารณาจาก
 ด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 การประเมินประสิทธิภาพของ
 หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร จากการนำ
 หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารไปทดลอง
 กับผู้ประกอบการท่องเที่ยวตัวอย่าง ผลการประเมินพบ
 ว่าการใช้หลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ
 83.50/ 87.00 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถทำ
 แบบทดสอบในการประเมินผลระหว่างการฝึกอบรมได้
 ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 83.5 ของคะแนนรวมทั้งหมด

ของแบบทดสอบทุกข้อ ซึ่งหมายความว่ากลุ่มตัวอย่าง
 มีความก้าวหน้าความรู้และทักษะด้านภาษาจีนเพื่อการ
 สื่อสารอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ 80 ที่กำหนดไว้
 นอกจากนี้ผู้ประกอบการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างยัง
 สามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้
 หลังการฝึกอบรมได้ถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ 87
 ของคะแนนรวมทั้งหมดของแบบทดสอบทุกข้อ
 ซึ่งหมายความว่าผู้ประกอบการท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่าง มี
 ความรู้ทักษะด้านการใช้ภาษาจีนอยู่ในระดับสูงกว่า
 เกณฑ์ 80 ที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงแสดงว่าหลักสูตรฝึ
 กอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นมี
 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ดังผลการ
 วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

รายการ	คะแนนเต็ม	N	Σx	\bar{X}	ร้อยละ
คะแนนจากการทำแบบทดสอบระหว่างการฝึกอบรม	160	50	668	133.60	83.50
คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังการฝึกอบรม	160	50	435	87	87
ค่าประสิทธิภาพ					83.50/87.00

2.2 การประเมินค่าดัชนีประสิทธิผล
 ของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร จาก
 การนำหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ไป
 ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีค่าเท่ากับ 0.68 ซึ่งมี
 ค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิผลคือ 0.50 แสดง
 ให้เห็นว่าภายหลังการฝึกอบรมผู้ประกอบการท่อง

เที่ยวกลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการการเรียนรู้ด้านภาษาจีน
 เพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าฝึกอบรมเฉลี่ย
 ร้อยละ 68 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษา
 จีนเพื่อการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิผลตามที่ตั้งไว้
 ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงดังต่อไปนี้

จำนวนผู้เข้าอบรม N	คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนนก่อนอบรม P1	ผลรวมของคะแนน หลังอบรม P2
50	100	58.4	87
ค่าดัชนีประสิทธิผล			0.68

2.3 ด้านความรู้และทักษะด้านภาษา
 จีนของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในระดับผลการวิจัย
 พบว่า ผู้ประกอบการท่องเที่ยวได้คะแนนจากการทำ
 แบบทดสอบก่อนเข้าอบรม เฉลี่ยร้อยละ 34.78 และ

ได้คะแนนจากการทำแบบทดสอบฉบับเดียวกันภาย
 หลังการฝึกอบรม เฉลี่ยร้อยละ 75.04 ดังผลการวิจัย
 แสดงดังต่อไปนี้

ระยะเวลาการทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	t	Effect Size (d)
ก่อนการฝึกอบรม	34.78	10.46	-69.35*	4.18
หลังการฝึกอบรม	75.04	8.70		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p \leq 0.05$

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่า
 เฉลี่ยของคะแนนความรู้และทักษะด้านภาษาจีนของ
 ผู้ประกอบการท่องเที่ยวจากการทำแบบทดสอบก่อน
 เข้าอบรมและหลังอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมภาษา
 จีนเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถิติ Dependent Sample
 t-test แสดงให้เห็นว่ากลุ่มทดลองหรือผู้ประกอบการ
 ท่องเที่ยวมีคะแนนความรู้และทักษะด้านการใช้ภาษา
 จีน ภายหลังจากอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัย
 สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณา
 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนน
 ความรู้และทักษะด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการเป็น
 รายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้และทักษะด้าน
 ระบบเสียง 2) ความรู้และทักษะด้านระบบคำเฉพาะ
 3) ความรู้และทักษะด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์พื้น
 ฐานและ 4) ความรู้และความเข้าใจทางด้านวัฒนธรรม
 ของชนชาติจีน แสดงให้เห็นว่า ผู้ประกอบการมีคะแนน
 ความรู้และทักษะ ความเข้าใจทั้ง 4 ด้าน ภายหลังการ
 อบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า
 หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนสามารถเสริมสร้าง
 ความรู้และทักษะความเข้าใจด้านภาษาจีนและมี
 ประสิทธิภาพเพียงพอต่อการพัฒนาให้ผู้ประกอบการ
 ท่องเที่ยวมีความรู้ ความเข้าใจและทักษะเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ทำการวิเคราะห์หา
 ค่าขนาดของผล (Effect Size) เพื่อศึกษาขนาดอิทธิพล
 ของหลักสูตรที่มีต่อความรู้และทักษะด้านภาษาจีนของ
 ผู้ประกอบการว่ามากน้อยเพียงใด ผลการวิเคราะห์พบว่า
 ค่าขนาดของผลอยู่ในระดับสูงโดยมีค่าเท่ากับ 4.18
 ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเกณฑ์การแปลผลการวิเคราะห์ค่า
 ขนาดของผลของ Cohen (1988: 21-23) ที่ระบุว่าหาก
 ค่าขนาดของผลมากกว่าหรือเท่ากับ 0.80 แสดงว่า
 ตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอยู่ในระดับมาก
 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีน
 มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการ
 อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาค่า
 ขนาดของผลของคะแนนเฉลี่ยของความรู้และทักษะ
 ภาษาจีนเป็นรายด้านพบว่า ค่าขนาดของผลเฉลี่ยอยู่
 ในระดับมากทุกด้าน แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรม
 ภาษาจีนมีอิทธิพลต่อความรู้และทักษะ ด้านด้านภาษา
 จีนของผู้ประกอบการในระดับภายหลังการฝึกอบรมอยู่
 ในระดับมากทุกด้าน

2.4 ด้านการตระหนักรู้ด้านภาษาจีน
 ของผู้ประกอบการผลการวิจัยพบว่าการอบรมใน
 แต่ละหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างประเมินความรู้อ
 และทักษะด้านภาษาจีนของตนเองจากแบบประเมิน
 ตนเองแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ได้ค่าเฉลี่ย
 อยู่ในระดับต่ำ ($\bar{x} = 1.52$) และหลังการฝึกอบรมใน

แต่ละหน่วยการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างประเมินความรู้ และทักษะด้านภาษาจีนของตนเองจากแบบประเมินตนเองฉบับเดียวกันอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 2.71$) แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนเบื้องต้นภายหลังการอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นเฉลี่ยเท่ากับ 1.19 หรือสูงขึ้นกว่าก่อนการอบรม

ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 39.67 และเมื่อพิจารณาโดยแบ่งตามหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วยการเรียนรู้ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนภายหลังการอบรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้สูงขึ้นเฉลี่ยสูงขึ้น กว่าก่อนการอบรมทุกหน่วยการเรียนรู้ ดังผลการวิจัยแสดงดังต่อไปนี้

ระยะเวลาการทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย (\bar{X})	S.D.	t	Effect Size (d)
ก่อนการฝึกอบรม	1.52	0.21	-30.02*	6.19
หลังการฝึกอบรม	2.71	0.17		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $p < 0.05$

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการจากการทำแบบประเมินก่อนเข้าอบรมและหลังอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีน โดยใช้สถิติ Dependent Sample t-test พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนหลังการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรม

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย พบว่า ผู้ประกอบการมีค่าเฉลี่ย การการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนภายหลังการอบรมสูงกว่าก่อนอบรมทุกหน่วยการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้นแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนของผู้ประกอบการสามารถเพิ่มพูนการตระหนักรู้ ตลอดจนเสริมสร้างความมั่นใจในความรู้และทักษะด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการให้สูงขึ้น นอกจากนี้เมื่อวิเคราะห์หาค่าขนาดของผล (Effect Size) เพื่อศึกษาขนาดอิทธิพลของหลักสูตรที่มีต่อการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของ

ผู้ประกอบการว่าอย่างน้อยเพียงใด ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าขนาดของผลอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเท่ากับ 6.19 ซึ่งมากกว่า 0.80 แสดงว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนของผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพิจารณาค่าขนาดของผลของค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 8 หน่วย พบว่าค่าขนาดของผลเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกหน่วยการเรียนรู้ สามารถสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนมีอิทธิพลต่อการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการภายหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2.5 ความพึงพอใจของภาษาจีนของ

ผู้ประกอบการที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนภายหลังการฝึกอบรม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าภาษาจีนของผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.62$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน 3 ด้านได้แก่ 1) ด้านปัจจัยป้อน 2) ด้านกระบวนการ และ 3) ด้านผลผลิต ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุดทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านผลผลิตที่ได้จากหลักสูตรฝึก

อบรมภาษาจีนของผู้ประกอบการมีความพึงพอใจสูงกว่าด้านอื่นๆ อีก 2 ด้าน ($\bar{x} = 4.75$) รองลงมา ได้แก่ ด้านปัจจัยป้อน ($\bar{x} = 4.58$) และด้านกระบวนการ ($\bar{x} = 4.53$)

จากผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ประกอบการดังแสดงข้างต้นชี้ให้เห็นว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนของผู้ประกอบการสามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง และเกิดประโยชน์ต่อภาษาจีนของผู้ประกอบการในการนำไปใช้ในการประกอบธุรกิจต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนของผู้ประกอบการที่พัฒนาขึ้นนั้นมีคุณค่าและเหมาะสมต่อการนำไปใช้ในการฝึกอบรมภาษาจีนของให้แก่ผู้ประกอบการ ทั้งนี้เนื่องจากหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นครั้งนี้ได้ผ่านกระบวนการประเมินคุณภาพของหลักสูตรอย่างเป็นระบบ โดยการประเมินคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นก่อนนำไปใช้ 3 ด้านดังนี้ 1) ประสิทธิภาพของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ 80/80 โดยผลการประเมินพบว่าค่าประสิทธิภาพที่ได้เท่ากับ 83.50/87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ตลอดจนผ่านการตรวจสอบและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมอยู่ในเกณฑ์ระดับดี ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการอบรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น โดยพบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเท่ากับ 0.68 แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าอบรมมีพัฒนาการก้าวหน้าทางการเรียนรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 68 ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าดัชนีประสิทธิผลที่ได้นั้นมีค่าเกิน 0.5 ทั้งนี้เป็นไปตามเกณฑ์การยอมรับว่าค่าดัชนีประสิทธิผลควรมีค่าตั้งแต่ 0.5 เป็นต้นไป หลักสูตรหรือนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิผลดังเช่นงานวิจัยของ ไกรวุฒิ เกรียงรัมย์ (2551) และ ทศนะ เกตุมณี (2553) ที่พบว่าค่าดัชนีประสิทธิผลของ

บทเรียนที่พัฒนาขึ้นมีค่ามากกว่า 0.50 ได้แก่ 0.56 และ 0.64 ตามลำดับ ดังนั้นจึงแสดงว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีน ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้จริง และสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมได้และ 3) ความเหมาะสมของหลักสูตรโดยใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stake หรือที่เรียกว่า Stake's Congruence Contingency Model เนื่องจากเป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพียงใดในการนำไปใช้ โดยทดลองใช้หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นกับผู้ประกอบการนำร่องก่อน แบ่งปัจจัยการประเมินออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ สภาพก่อนใช้หลักสูตร การทดลองใช้หลักสูตร ผลการใช้หลักสูตรซึ่งผลการประเมินพบว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมเพียงพอต่อการนำไปใช้ ดังนั้นจากผลการประเมินหลักสูตรทั้ง 3 ด้าน ตลอดจนผ่านการพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับสูง จากกระบวนการประเมินคุณภาพของหลักสูตรอย่างเป็นระบบดังระบุข้างต้น ช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการประเมินหลักสูตรจะช่วยพิจารณาว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผู้เข้าอบรมมีภาระหนักหรือไม่ และความพึงพอใจเป็นไปตามที่คาดหวังหรือไม่ ซึ่งนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537) ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ (2549) และ Guba (1985) ที่ระบุว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตร และช่วยพิจารณาหาข้อสรุปถึงข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตร เพื่อนำไปแก้ไขและปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยพัฒนาผู้เข้าอบรมให้มีคุณภาพ ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า หลักสูตรที่พัฒนาขึ้นนั้นได้ผ่านการประเมินหลักสูตรที่เป็นระบบทำให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนที่มีประสิทธิภาพและส่งผลให้ผู้ประกอบการมีพัฒนาการด้านความรู้และทักษะและด้านการตระหนักรู้ภาษาจีนเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับที่สูงมากนอกจากนี้หลักสูตรฉบับนี้

สร้างขึ้นจากการประเมินความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านภาษาจีนก่อนการพัฒนาหลักสูตรอย่างครอบคลุมในทุกด้าน โดยแบ่งออกเป็น 3 มิติได้แก่ มิติที่ 1 เป็นการศึกษสภาพปัญหาและความจำเป็นด้านภาษาจีน เพื่อวิเคราะห์สภาพหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็น ตลอดจนวิเคราะห์ปัจจัยและวิธีการในการปฏิบัติเพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนทั้งนี้เพื่อตอบสนองความจำเป็นและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Witkin (1984) และ Wexley (1991) ที่ระบุว่า การวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น มีลำดับความสำคัญสูงสุดในการพัฒนาหลักสูตร เนื่องจากข้อมูลที่ได้จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และตรงประเด็น ในมิติที่ 2 เป็นการศึกษาคำความต้องการฝึกอบรมด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการเพื่อศึกษาผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ มีความต้องการเข้ารับการศึกษาฝึกอบรมหรือไม่มากนักน้อยเพียงใด ความรู้และทักษะด้านภาษาจีนหัวข้อใดที่ผู้ประกอบการมีปัญหาและต้องการเข้ารับการศึกษาแก้ไขมากที่สุด ตลอดจนผู้ประกอบการมีความพร้อมในการเข้าอบรมเพียงใด สอดคล้องกับแนวคิดของ Nunan (1988) ในด้านการประเมินความจำเป็นเชิงอัตนัย (Subjective Needs) ที่ระบุว่าควรเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรโดยการแสดงความคิดเห็นและความต้องการของตนเอง และมิติที่ 3 เป็นการศึกษาการตระหนักรู้ (Self-Awareness) ความรู้และทักษะด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการ เพื่อศึกษาว่าผู้ประกอบการมีความตระหนักรู้ในความสามารถของตนเองด้านภาษาจีนมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่ศึกษาในมิติที่ 1 และผลการวิเคราะห์ความต้องการที่ศึกษาไปในมิติที่ 2 โดยวิธีการนี้เป็นรูปแบบการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) ทั้งเพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่วิเคราะห์ในแต่ละมิติ ซึ่งสอดคล้องกับ วรณีย์ แกมเกต (2551 : 201) และ

สุภางค์ จันทวานิช (2553 : 128) ที่ได้ระบุว่า การใช้รูปแบบการตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) จะช่วยให้ข้อมูลมีความแม่นยำและน่าเชื่อถือตลอดจนป้องกันความผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ผลการประเมินความจำเป็น (Needs Analysis) ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการทั้ง 3 มิติ ที่ได้ เป็นข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและได้มาจากสภาพปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้นโดยสอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นข้อมูลรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีน เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการ นอกจากนี้จุดเด่นของงานวิจัยฉบับนี้ คือการใช้แนวคิดเรื่องค่าขนาดของผล (Effect Size) ซึ่งเป็นการศึกษาขนาดอิทธิพลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนที่มีต่อคุณภาพของภาษาจีนของผู้ประกอบการว่ามากน้อยเพียงใด โดยสุพัฒน์ สุกมลสันต์ (2553) ระบุว่า การใช้ค่าขนาดของผล (Effect Size) เป็นการเพิ่มนัยสำคัญในทางปฏิบัติ (Practical Significance) หรือเป็นการให้ความสำคัญของผลการวิจัยที่ได้ต่อการนำไปใช้ ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยอื่นๆ ที่มักให้ความสำคัญเฉพาะด้านนัยสำคัญทางสถิติ (Statistical Significance) เท่านั้น โดยผลการวิเคราะห์พบว่าค่าขนาดของผลของคะแนนเฉลี่ยความรู้และทักษะด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการ และค่าขนาดของผลของคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูงมาก คือ 4.18 และ 6.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์สูงสุดของ Cohen (1988) ที่ระบุว่าหากค่าขนาดของผลมากกว่า หรือเท่ากับ 0.80 แสดงว่าตัวแปรต้นมีอิทธิพลต่อตัวแปรตามอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการตระหนักรู้ด้านภาษาจีนของผู้ประกอบการอยู่ในระดับสูงกว่าที่เกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่เข้ารับการศึกษาฝึกอบรมมีส่วนร่วมในการแสดงความต้องการและความจำเป็นในพัฒนาตนเองด้านภาษาจีนตลอดจนหลักสูตรฉบับนี้ ได้สร้างและพัฒนาขึ้นมาจากการประเมินความจำเป็น

ตั้งข้างต้น ประกอบกับก่อนเข้าอบรมจะมีการแจกเอกสารประกอบการฝึกอบรมและแผ่น CD เพื่อเป็นตัวอย่างในการออกเสียงให้แก่กลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถนำกลับไปทบทวนด้วยตนเองที่บ้านได้ด้วยเหตุผลแสดงข้าง ต้นจึงส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีการพัฒนาคุณภาพด้านภาษาจีนอยู่ในระดับสูง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารสามารถพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยวได้ตามเป้าหมายของคุณลักษณะด้านการใช้ภาษาจีนพื้นฐานที่พึงประสงค์ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว คมนาคม และกรมแรงงานเช่น สำนักงานการท่องเที่ยวและนันทนาการ ควรนำหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนไปใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยว

1.2 หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเหมาะสมสำหรับผู้เข้าอบรมที่มีพื้นฐานความรู้และมีทักษะที่แตกต่างกัน โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วม มือ ซึ่งแบ่งผู้เข้าอบรมเป็นกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ให้มีสัดส่วนผู้เข้ารับอบรมในระดับกึ่งปานกลาง และระดับอ่อนเท่ากับ 1:2:1 เพื่อให้การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

1.3 หลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการที่มีพื้นฐานความรู้และทักษะด้านภาษาจีนต่ำ ปานกลาง ในกรณีที่มีผู้เข้าอบรมไม่มีพื้นฐานด้านภาษาจีนเลยสามารถเพิ่มระยะเวลาในการฝึกฝนทักษะได้ หรือผู้เข้าอบรมสามารถฝึกฝนด้วยตนเองนอกเวลาโดยใช้แผ่น CD ที่แจกให้เป็นตัวอย่างได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยติดตามผลการนำความรู้และทักษะภาษาจีนจากการฝึกอบรมไปใช้ ของ

ผู้ประกอบการ การการท่องเที่ยว ธุรกิจประเภทอื่นๆ แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยครั้งนี้เพื่อให้เข้าใจปัญหาและข้อบกพร่องของการฝึกอบรมมากยิ่งขึ้นและนำผลมาแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะด้านภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยว เป็นแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่นการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนโดยใช้สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน หรือการพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารออนไลน์ เพื่อเป็นการพัฒนาตนเองของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ในเวลาและสถานที่ที่ผู้เรียนสะดวก ตลอดจนสามารถตอบสนองผู้เรียนได้เป็นจำนวนมาก ไม่ถูกจำกัดในเรื่องขนาดของห้องที่ใช้ในการฝึกอบรม

2.3 ควรมีวิจัยเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะด้านภาษาจีนเพื่อการสื่อสารของผู้ประกอบการท่องเที่ยวในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการท่องเที่ยวให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กรมการท่องเที่ยว. (2559). สถิตินักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทย ปี พ.ศ. 2555 - 2559 [Online]. เข้าถึงได้จาก <https://medium.com/@nuttasit.p/>
- กรีช อัมโภชน. (2545). การฝึกอบรมหลักสูตร : การบริหารงานฝึกอบรม. กรุงเทพฯสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เบญจวรรณ วงษาดี. (2550). การศึกษาความต้องการกิจกรรมการศึกษาสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมการศึกษาตลอดชีวิต. ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์ .(2541). ไวยากรณ์จีนกลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โครงการตำราคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ประพิณ มโนมัยวิบูลย์. (2548). **ระบบภาษาจีนกลาง**.
วารสารภาษาจีนพื้นฐานเพื่อการสื่อสาร,
2, 215-330.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์. (2549). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับ
การประเมินหลักสูตรและการเรียน
การสอน**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช.
- วรรณี แกมเกต (2551). **วิธีวิทยาการวิจัยทาง
พฤติกรรมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2533). **อุดมศึกษาไทยในศตวรรษ
หน้า**. วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช , 2-6.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2537). **กระบวนการพัฒนาหลักสูตร
การเรียนการสอนภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ
: สุวีริยาสาส์น.
- วารุณี อศวโกคิน. (2554). **การพัฒนาหลักสูตรฝึก
อบรมใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ของบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ**.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญา
ดุชะฎิบัณฑิต.สาขาวิชาการศึกษาคู่มือใหญ่.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุรีพร ไตรจันทร์. (2557). **สภาพปัญหาการจัด
การเรียนการสอนภาษาจีนใน
ประเทศไทยยุคปัจจุบันของนักเรียน
ระดับอาชีวศึกษา**.วารสารวิชาการ
มหาวิทยาลัยปทุมธานี.ปีที่ 6 ฉบับที่ 2.
หน้า195-196
- สุภางค์ จันทวานิช. (2553). **วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ**.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพัฒน์ สุขมลสันต์. (2553). **ขนาดของผล : ความมี
นัยสำคัญในทางปฏิบัติในการวิจัย**.
วารสารภาษาปริทัศน์, 2553.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2549).
**การศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียน
การสอนภาษา**. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการ
และมาตรฐานการศึกษา.
- Cohen, J. (1988). **Statistical power analysis
for the behavioral sciences**. NJ
: Lawrence Earlbaum Associates.
- Guba, E.G. and Y.S. Lincoln. (1985). **The places
of values in needs assessment**.
Educational Evaluation and Analysis.
4, 3 : 311-20.
- Nunan, D. (1988). **Syllabus design**. Oxford :
Oxford University Press.
- Richards, J.C. (2008). **Teaching Listening and
Speaking From Theory to Practice**.
Cambridge: Cambridge University
Press.
- Stake, R.E. (1975). **Program evaluation :
Particularly responsive evaluation**.
Kalamazoo Mich : Evaluation Center
of Western Michigan University.
- Stufflebeam, D.L., et al. (1971). **Educational
evaluation and decision-making**.
Illinois : Peacock Publishers., Inc.
- Wexley, K.N. and G.P. (1991). **Latham
developing and training human
resources in organization**. 2nd ed.
NewYork : Harper Collins.
- Witkin, B.R. (1984) **Assessing needs in
educational and social programs**.
San Francisco. CA : Jossey Bass
Publishers.